

Ю

Рый Бондар: «Мы не маєм права працаваць горш»

ЮРИЙ БОНДАР

— Ю́рий Па́влович, наколькі скла-
дана ці, наадварот, лёгка
працаваць кіраўніком вышэйшай наву-
чальнай установы ў той час, калі твой
папярэднік узнічальвае профільнае мі-
ністэрства?

— Як бы нечакана гэта ні гучала, але —
складана. Прэзідэнт краіны, прызначаючы
Барыса Уладзіміравіча Святлова міністрам
культуры, адзначыў, што на пасадзе рэктара
Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў ён праявіў сябе як над-
звычай дасведчаны адміністратар, здолеў
на якасна новым узроўні выбудаваць работу
універсітэта. Мая ж задача — не толькі не
апусціць гэтую высокую планку, але і даць
новы імпульс развіццю ўніверсітэта.

Мы проста не маєм права памыляц-
ца і працаваць горш. Мы, я маю на ўвазе
ўесь прафесарска-выкладчыцкі калектыв
універсітэта і яго адміністрацыйны аппарат,

НАША ДАСБЕ

БОНДАР Юрый Па́влович.

Нарадзіўся ў 1973 годзе ў г. Мінску. У 1997 годзе скончыў юрыдычны факультэт Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, у 2007 годзе — Акадэмію кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь.

У Беларускім дзяржаўным універсітэце культуры і мастацтваў працуе з 2001 года: выкладчык, старши выкладчык, дацент кафедры культуралогіі, першы прарэктар. З лютага 2013 года — рэктар БДУКіМ.

Кандыдат палітычных навук (2006), дацент (2009).

Аўтар цыкла артыкулаў і дакладаў, манографіі пра станаўленне палітычнай навукі ў пераходных грамадствах, саўтар дзвюх версій вучэбна-метадычнага комплексу па паліталогіі.

Сфера навуковых інтарэсаў: метадалогія, гісторыя палітычнай навукі, тэндэнцыі яе эвалюцыі на постсовецкай прасторы, дзяржаўная культурная палітыка, метадалагічныя і прыкладныя аспекты палітычнай сацыялізацыі асобы спецыяліста.

абавязаны працаваць лепш. Таму паста-
янна даводзіцца быць у творчым пошуку,
эксперыментаваць і, натуральна, набіваць
гузы. Аднак без гэтага нельга. Не мной
жа прыдумана: хто шукае, той абавязкова
знаходзіць.

Вядома, у вырашэнні найбольш скла-
даных праблем падначаленай мне ВНУ
можна было б іншым разам задзейнічаць і
адміністрацыйны рэсурс, пратэкцыю. Але
мой жыццёвы прынцып іншы — свае праб-
лемы кожны павінен вырашаць сам, і яго
цвёрда прытрымліваюся. Дарэчы, як і яшчэ
аднаго правіла: кіраўнік павінен клапаціца
пра свой дзелавы імідж і падмацоўваць яго
канкрэтнымі практычнымі справамі.

— А наколькі клопатная ў Вас «гаспа-
дарка»?

— Наш універсітэт — адна з самых мала-
дых дзяржаўных ВНУ краіны. Ён з'яўляец-
ца пераемнікам створанага ў 1975 годзе
Мінскага інстытута культуры. У структуру
універсітэта ўваходзяць шэсць факультэ-
таў — культуралогіі і сацыякультурнай
дзейнасці, традыцыйнай беларускай куль-
туры і сучаснага мастацтва, музычнага
мастацтва, інфармацыйна-документных
камунікацый, завочнага навучання і фа-
культэт дадатковай адукацыі, 29 специ-
яльных і агульнауніверсітэцкіх кафедраў і
яшчэ з дзясятак падраздзяленняў, якім да-
ручана падтрымліваць вучэбна-метадыч-
ную, выхаваўчую, навуковую, творчую,
фінансавава-гаспадарчую дзейнасць на-
шай установы, забяспечваць быт студэнтаў
і г.д. Акрамя таго, універсітэт мае філіял фа-
культэта завочнага навучання ў Мазыры,

мастацкую галерэю ў Палацы Рэспублікі, уласны прадзюсарскі цэнтр.

Мы праводзім падрыхтоўку спецыялістаў па 14 асноўных спецыяльнасцях – «Культуралогія», «Літаратурная работа», «Рэжысура свят», «Сацыяльна-культурная дзеянасць», «Народная творчасць», «Дырыжыраванне», «Харэаграфічнае мастацтва», «Мастацтва эстрады», «Спевы», «Бібліятэказнаўства і бібліяграфія», «Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны», «Мастацтвазнаўства», «Дэкаратыўна-прыкладное мастацтва», «Духавыя інструменты». Усяго ж ва ўніверсітэце навучаецца больш за 5 тыс. студэнтаў на дзённай і завочнай формах навучання. Прафесарска-выкладчыцкі склад – больш за 300 чалавек, з іх 27 маюць вучоную ступень доктара навук і вучонае званне прафесара, 164 – кандыдата навук і дацэнта.

Ва ўніверсітэце вядзецца падрыхтоўка спецыялістаў у галіне культуры і мастацтва са скарочаным тэрмінам навучання з ліку выпускнікоў Магілёўскага дзяржаўнага бібліятэчнага каледжа імя А.С. Пушкіна, Гродзенскага дзяржаўнага каледжа мастацтваў і Дзяржаўнай сярэдняй школы-каледжа мастацтваў (г. Бабруйск) і іншых установ сярэдняй спецыяльнай адукацыі.

– А як суадносіцца з БДУКіМ Інстытут культуры Беларусі?

– Юрыйчна ніяк. Гэта – самастойная адукацыйная ўстанова, створаная Міністэрствам культуры для павышэння кваліфікацыі кадраў галіны.

Калі Вы ўжо закранулі гэтую тэму, то назначу: асабіста я даволі скептычна стаўлюся да самой ідэі «аўтаномнага існавання» падобных адукацыйных структур. Работа любой навучальнай установы грунтуецца на трох кітах – кваліфікованым прафесарска-выкладчыцкім складзе, навукова-метадычным забеспечэнні адукацыйнага процэсу, сучаснай матэрыяльна-тэхнічнай базе. Лічу, што якаснае і эфектыўнае стварэнне азначаных умоў сёння пад сілу толькі буйным адукацыйным цэнтрам – вядучым вышэйшым навучальным установам краіны.

Гавару так адкрыта пра гэта не таму, што адстойваю інтэрэсы сваёй установы, як камусьці можа падацца, а дзеля агульнай, дзяржаўнай карысці. Так, у нас ёсць факультэт дадатковай адукацыі. Па колькасці студэнтаў ён мае права назы-

вацца інстытутам: там амаль 270 чалавек навучаецца ў год па 11 спецыяльнасцях. Атрымліваецца, што ён і згаданая вышэй установа існуюць паралельна і практычна займаюцца адным і тым жа. Толькі адна з іх ажыццяўляе дзейнасць на платнай аснове, а другая «ляжыць на бюджет».

Падаецца лагічным, што наш факультэт мог бы праводзіць і павышэнне кваліфікацыі кадраў, але мы, каб не ствараць канкуренцыю Інстытуту культуры Беларусі, адышлі ўбок, займаемся ў асноўным перападрыхтоўкай і іншымі відамі дадатковай адукацыі. Хоць у нас ёсць і высокакваліфікованыя кадры, і неабходныя ўмовы, і свая адметная методыка...

Дарэчы, адзначу, што ў нас сумесна з Міністэрствам культуры Азербайджана ажыццяўляецца вельмі цікавы, паспяховы і запатрабаваны адукацыйны проект, накіраваны якраз на павышэнне кваліфікацыі работнікаў устаноў культуры, наших азербайджанскіх калег. За апошнія чатыры гады – гэта час, на працягу якога ідзе рэалізацыя – у нас прайшлі перападрыхтоўку на платнай аснове 50 чалавек.

– Падчас назначэння Вас на рэктарскую пасаду кіраунік дзяржавы паставіў перад Беларускім дзяржаўным універсітэтам культуры і мастацтваў першарадныя задачы: аптымізацыя тэрмінаў навучання, арыентацыя на практычную падрыхтоўку маладых спецыялістаў і іх рацыональнае размеркаванне ў рэгіёны Беларусі. Як выконваецца гэта даручэнне?

– Гэтыя задачы для мяне, як рэктара, прыярытэтныя. З мэтай аптымізацыі тэрмінаў навучання намі перапрацаваны адукацыйныя стандарты і тыповыя вучэбныя планы па ўсіх спецыяльнасцях універсітэта, што дало магчымасць ужо ў бягучым 2013/2014 навучальным годзе скараціць тэрмін падрыхтоўкі спецыялістаў з вышэйшай адукацыяй да 4 гадоў. Скарачэнне стала магчымым за кошт аптымізацыі цыкла сацыяльна-гуманітарных, прыродазнаўчых дысцыплін, змяншэння колькасці гадзін па няпрофільных дысцыплінах.

У працэсе распрацоўкі новых адукацыйных стандартоў мы надалі асаблівую ўвагу выкананию адной з прыярытэтных задач развіцця вышэйшай адукацыі – узмацненню практыка-арыентаванай падрыхтоўкі

студэнтаў. У адпаведнасці з вучэбнымі планамі трэцяга пакалення па творчых спецыяльнасцях больш за 60 % аўдыторных заняткаў складаюць практычныя, лабараторныя і індывідуальныя, былі перагледжаны і патрабаванні да арганізацыі практыкі.

Мы правялі вялікую работу па ўдасканаленні сувязей універсітэта з заказчыкамі кадраў: заключылі 58 дагавораў з базавымі арганізацыямі і атрымалі больш за 120 доўгатэрміновых заявак ад упраўленняў ідэалогіі, культуры і маладзёжнай палітыкі аблыканкамаў і Мінскага гарвыканкама. Як вынік, забяспечылі гарантаваны «партфель заказаў» на падрыхтоўку спецыялістаў і далейшае іх працаўладканне.

Што ж тычыцца размеркавання па выніках 2012/2013 навучальнага года, то дазволю сабе прывесці некалькі лічбаў для нагляднасці: 100 % нашых выпускнікоў размеркаваны і накіраваны на працу па спецыяльнасці, з іх 64,5 % (204 маладыя спецыялісты) у рэгіёны, а 35,5 % атрымалі першае працоўнае месца ў Мінску.

– Актуальная педагогічная проблема – якасць падрыхтоўкі кадраў для сферы культуры. Якія інавацыйныя тэхналагічныя інструменты вырашэння гэтай проблемы мае ўніверсітэт і як яны выкарыстоўваюцца?

– Гэта пытанне шматграннае. Пазначу толькі асноўныя вектары дзеянасці калектыву ўніверсітэта ў дадзеным кірунку. Зыходным жа пунктом нашых дзеянняў стала пераасэнсаванне кампетэнцый спецыяліста сферы культуры ў кантэксце мадэрнізацыі грамадства, ідэалогіі і палітыкі дзяржавы, нацыянальных інтэрэсаў. З гэтай мэтай мы правялі абраўленне зместу вучэбна-выхаваўчага працэсу і яго навукова-метадычнае забеспячэнне. Быў скарэктраваны алгарытм выкладання дысцыплін. Паступова асвойваем рэйтынгавую сістэму ацэнкі ведаў, навыкаў, умения студэнтаў, укараняем тэхналогіі менеджменту якасці адучыцьці.

Стратэгічная мэта і надзённая задача калектыву ўніверсітэта – фарміраванне фундаментальных кампетэнцый спецыяліста: навуковы светапогляд; гуманістычнае духоўна-маральнае развіццё; стымулюванне творчага, інавацыйнага мыслення; кампетэнтнасць у палітыцы і ідэалогіі дзяржавы; устойлівия навыкі арганізатара ідэйна-

▲ Галоўны корпус БДУКіМ

выхаваўчай работы; дэмакратычная культура камунікацыі.

У фокусе ўвагі наших выкладчыкаў – адукатыўныя праграммы: тэарэтыка-метадалагічны ўзровень, светапоглядны патэнцыял, практыка-прафесійная накіраванасць, адпаведнасць нацыянальнім інтэрэсам і каштоўнасцям.

Наш канцептуальна-тэхналагічны прыярытэт – комплекснае выкарыстанне навукова-метадычнага, інфармацыйна-аналітычнага і контрольна-дыягностычнага рэсурсу. Займаемся і падрыхтоўкай электронных вучэбна-метадычных комплексаў.

– Сённяшняя рэальнасць дыктуе новыя патрабаванні да работніка культуры. Якую ролю, на Ваш погляд, павінен выконваць у сучасным грамадстве выпускнік Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў?

– Уся адукатыўная дзеянасць ва ўніверсітэце накіравана на падрыхтоўку спецыялістаў, здольных кваліфікавана і эфектыўна пропагандаваць дасягненні сусветнай і айчыннай культуры, далучаць людзей да розных формаў сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Нашым выпускнікам трэба будзе на практицы канструяваць выхаваўчыя і педагогічныя праграммы, праектаваць культурна-забаўляльныя паслугі, напаўняць новым зместам дзеянасць сацыяльна-

▲► Студэнты БДУКіМ
адзначаюць Дзень
роднай мовы. 2012 год

культурных устаноў, распрацоўваць новыя арганізацыйна-кіраунічыя структуры ў адпаведнасці з патрабаваннем часу і рэальнымі запытамі насельніцтва рэгіёнаў Беларусі.

Адметнай асаблівасцю сённяшняга дня стала камерцыялізацыя устаноў культуры. Большасць з іх актыўна шукаюць дадатковыя крыніцы фінансавання, перш за ёсё за кошт развіцця платных паслуг, укаранення механізмаў узаемадзеяння камерцыйных і некамерцыйных складнікаў сферы культуры. Таму кожны выпускнік павінен валодаць навыкамі менеджменту як сістэмы кірауніцкай дзейнасці, якая забяспечвае пасяяховае функцыянованне сацыяльно-культурных інстытутаў, а таксама веданнем рэкламных тэхналогій і сацыяльно-культурнага праектавання, уключаючы арт-менеджмент і тэхналогіі прадзюсарскай дзейнасці.

Усім гэтым у поўнай меры і валодае практична кожны наш выпускнік.

– А між тым адна з асноўных задач універсітэта – падрыхтоўка кадраў для вёскі. Але іх не хапае. Што трэба зрабіць, каб выпускнікі БДУКіМ заставаліся працаваць у вёсцы?

– Так склалася, што на працягу апошніх пяці гадоў я ўзначальваю камісію па размеркаванні выпускнікоў. На пасяджэнні запрашаем прадстаўнікоў рэгіональных

упраўленняў культуры, кіраунікоў устаноў культуры – заказчыкаў кадраў. У час зацікаўленых гутарак адываеца абмен думкамі, госці дзеляцца вопытам па замацаванні маладых спецыялістаў, не-пасрэдна маюць зносіны з выпускнікамі, прапануюць ім умовы будучай працы. Такім чынам, мы практична перадаём наваспечаных работнікаў культуры з рук у рукі пад асабістую адказнасць будучага працадаўцы.

Аднак практика паказвае, што маладыя спецыялісты застаюцца там, дзе найманік неабыякава ставіцца да іх проблем – сочыць за ўмовамі працы, выдзяляе месца ў інтэрнаце, устанаўлівае персанальную надбайку да зарплаты, уключае ў склад жыллёвых кааператываў. Лічу, што станоўчы вопыт работы асобных райвыканкамаў па замацаванні маладых спецыялістаў на іх першым працоўным месцы мог бы быць абагульнены і распаўсюджаны на рэспубліканскім семінары.

Эфектыўным сродкам вырашэння кадравых проблем сельскіх устаноў культуры з'яўляецца і мэтавая падрыхтоўка спецыялістаў. Толькі за два апошнія наўчальныя гады ўніверсітэт культуры і мастацтваў скончыл 89 гэтак званых «мэтавікоў». Найбольшая колькасць з іх – па спецыяльнасці «Бібліятэказнаўства і бібліографія» – 51 выпускнік. Усе яны былі накі-

раваны на працу ў падраздзяленні культуры райвыканкамаў, з якімі былі заключаны дагаворы на мэтавую падрыхтоўку, і працягваюць там працацаць.

- Дарэчы, а якія вынікі апошняй уступнай кампаніі ва ўніверсітэт?

- Сёлета мы, на жаль, не трапілі ў лік тых сямі беларускіх ВНУ, якія выканалі кантрольныя лічбы прыёму. Але не дабралі мы студэнтаў толькі на бібліятэчнай спецыялізацыі з-за падзення прэстыжнасці прафесіі бібліятэкара. Моладзь у пераважнай сваёй масе лічыць яе малаперспектывнай. А між тым бібліятэкар займаецца не толькі выдачай і прыёмкай кніг. Гэта – высокадукаваны спецыяліст, які разбіраецца ў мастацтве, літаратуры, архітэктуры, мае глыбокія гістарычныя веды і наогул надзвычай шырокага кругагляду чалавек, стасункі з якім, як, зрэшты, і з кнігай увогуле, не заменіць ніводзін камп'ютар.

Відавочна, што ў папулярызацыі бібліятэчнай справы ўніверсітэт культуры і мастацтваў пакуль не дапрацоўвае. Аднак, прааналізавашы вынікі сёлетнай уступнай кампаніі, па спецыяльнасці «Бібліятэказнаўства і бібліографія» мы распрацавалі своеасаблівы антыкрызісны план, які прадугледжвае канкрэтныя заходы па шырокім распаўсюджванні ў маладзёжным асяродку ведаў пра згаданую прафесію: наладжваюцца сустрэчы нашых выкладчыкаў з выпускнікамі школ, арганізуюцца экспкурсіі для вучняў старшых класаў у вядучыя бібліятэкі краіны, у наш ўніверсітэцкі музей. Дарэчы, сістэмна мы займаемся прафарыентацыяй і па іншых спецыяльнасцях.

Канкрэтныя вынікі сёлетнай уступнай кампаніі сведчаць, што аўттурыенцкая цікавасць да нашага ўніверсітэта расце: калі летасць агульны конкурс пры паступленні складаў 1,9 чалавека на месца, то сёлета нават з улікам недабору па бібліятэчнай спецыялізацыі – 2,2.

- У дзейнасці многіх беларускіх ВНУ існуе такое паняцце, як экспарт адукатыйных паслуг. Наколькі ён пашыраны ва ўніверсітэце?

- Гэтак званы экспарт адукатыйных паслуг забяспечваецца за кошт навучання замежных грамадзян. У БДУКіМ навучаюцца 280 замежнікаў з 17 краін. Стратэгічны ж наш партнёр – Кітай. Студэнты з Паднябеснай вывучаюць у нас

рускую мову як замежную, праходзяць падрыхтоўку для паступлення ў беларускія ВНУ, а таксама атрымліваюць вышэйшую адукатыю, займаючы ў магістратуры і нават аспірантуры. У асноўным свае навуковыя пошуки яны праводзяць у культуралагічнай і мастацтвазнаўчай сферах. І хоць іх даследаванні тычацца асаблівасцей кітайскай культуры, гэта ім не перашкаджае паспяхова абараняць дысертациі на кафедры беларускай і светнай мастацкай культуры, якой загадвае доктар мастацтвазнаўства, прафесар Вера Паўлаўна Пракапцова.

Акрамя студэнтаў з Кітая, у нас навучаюцца грамадзяне Нігерыі, Камеруна, Турцыі, Туркменістана, Літвы, Латвії, Расіі, Азербайджана і некаторых іншых краін.

- Чаго, на Вашу думку, не хапае БДУКіМ у вучэбным працэсе? Магчыма, у перспектыве з'явіцца нейкія новыя спецыялізацыі?

- Універсітэт абавязаны аператыўна рэагаваць на кадравыя запатрабаванні галіны. У бягучым навучальным годзе мы адкрылі набор на такія новыя спецыяльнасці і спецыялізацыі, як «Арт-менеджмент», «Культурная спадчына і турызм», «Менеджмент рэкламы і сувязяў з грамадскасцю», і ўжо «на старце» яны заваявалі папулярнасць – конкурс склаў ад 2,5 да 4 чалавек на месца.

У 2013/2014 навучальным годзе з'явіліся новы напрамак спецыяльнасці «Харэаграфічнае мастацтва (сучасны танец)» і новая спецыяльнасць магістратуры з паглыбленаі падрыхтоўкай спецыялістаў «Фальклор». Рыхтуемся да адкрыцця курса навучання на англійскай мове па прывабнай для замежных студэнтаў спецыяльнасці «Культуралогія».

У гэтым навучальным годзе накіроўваем 11 нашых выкладчыкаў для стажыроўкі ў такія аўтарытэтныя адукатыйныя цэнтры, як Расійскі ўніверсітэт тэатральнага мастацтва, Расійская акадэмія музыкі імя Гнесіных, Санкт-Пецярбургская дзяржаўная акадэмія тэатральнага мастацтва, Літоўскі цэнтр танца, Бібліятэка Расійскай акадэміі навук.

Спрабуем укараняць новыя падыходы ў арганізацыі адукатыйнага працэсу. Вядзём сістэмную работу па запрашенні выкладчыкаў, вядомых дзеячаў культуры і мастацтва з Расіі, Латвіі, Швецыі, Украіны,

ЮРЫЙ БОНДАР: «Мы не имеем права праца въ горш»

Польшчы для правядзення лекцый, практычных, семінарскіх заняткаў, круглых сталоў, майстар-класаў.

Прынамсі, у разны час нашы студэнты з задавальненнем наведвалі лекцыі знакамітага польскага кінарэжысёра Кышштафа Занусі, народнага мастака СССР Аляксандра Шылава, заслужана-га артыста Украіны Вадзіма Мулермана, вядомага расійскага акцёра тэатра і кіно прадзюсара Леаніда Ярмольніка... Кожны з іх – унікальная асона. І, акрамя атрымання прафесійных навыкаў, такія сустрэчы маюць каласальны выхаваўчы патэнцыял.

– А ці частыя гості ў вашых студэнтаў мэтры беларускага мастацтва?

– Многія з іх працуяць ва ўніверсітэце. Скажам, народны артыст Беларусі, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі мастацкі кіраўнік і галоўны дырыжор Нацыянальнага ака-дэмічнага народнага хору Рэспублікі Бе-ларусь імя Г.І. Цітовіча Міхаіл Паўлавіч Дрынеўскі – старшыня дзяржкамісіі па вы-ніковай атэстациі выпускнікоў, а народны артыст Беларусі Аляксандр Ціхановіч – член предметных камісій па прыёму ўступных іспытаў па класе вакалу. Заслужаная ар-тыстка Беларусі Ірына Дарафеева загадвае ў нас кафедрай мастацтва эстрады.

Народны артыст Рэспублікі Беларусь, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі і прэміі Саюзнай дзяржавы мастацкі кіраўнік за-служанага калектыву «Нацыянальны ака-

дэмічны канцэртны аркестр Беларусі» пра-фесар Міхаіл Якаўлевіч Фінберг, нягледзя-чы на тое, што з'яўляецца прафесарам іншай творчай ВНУ – Беларускай акадэміі музыкі, рэгулярна праводзіць майстар-класы для нашых студэнтаў, запрашае іх на канцэрты свайго аркестра.

I такіх прыкладаў паспяховага супра-цоўніцтва з вядомымі творчымі асобамі Бе-ларусі можна назваць з добрым дзясятак, за што мы шчыра ўдзячныя нашым мэтрам!

– Раскажыце пра найбольш значныя культуралагічныя праекты БДУКіМ.

– Кожны наш праект варты асобнай гутаркі, паколькі мае сваю гісторыю і ўні-кальны па сваім змесце. У ліку найбольш значных хацелася б назваць Кірыла-Мяфо-дзеўскія чытанні, якія праводзяцца сумес-на з Экзархатам Беларускай праваслаў-най царквы і Інстытутам тэалогіі Белару-скага дзяржаўнага ўніверсітэта. 2014 год будзе для гэтага праекта юбілейным, двац-цатым.

22 гады існуе ў нашым універсітэце і фе-стываль мастацтваў «Арт-мажор» – штогадо-вы публічны экзамен для студэнтаў творчых спецыяльнасцей і мастацкіх калектываў, які праводзіцца на лепшых канцэртных пляцоўках Мінска.

Нельга абысці ўвагай і студэнцкі кон-курс «Праяўленне» – своеасабліве спаборніцтва каманд універсітэта, што прадстаўляюць на суд журы комплексна падрыхтаваныя праграмы, у працэсе пастаноўкі якіх задзейнічаны і рэжысёры, і выкананцы, і менеджары па «раскрут-цы» творчай прадукцыі. А таксама – са-цыяльны праект «Белы фестываль», які праводзіцца нашымі студэнтамі для дзяцей з абмежаванымі фізічнымі магчымасцямі. Ідэя яго нарадзілася пасля презентацыі ва ўніверсітэце «Школы дабрыні» народнага артыста Расіі Юрыя Кукчава.

Зараз вядзенца работ па падрыхтоўцы яшчэ аднаго маштабнага праекта – па-станоўкі музікла «Дуброўскі» кампозітара Кіма Брэйтбурга. Прэм'ера запланавана на канец мая 2014 года на сцэне Беларускага дзяржаўнага музычнага тэатра.

– А яшчэ, на сколькі я ведаю, пры БДУКіМ існуе і «Нясвіжская акадэмія».

– Міжнародная летняя школа пасля-дипломнай адукацыі «Нясвіжская акадэмія» – гэта культурна-адукацыйны праект, які рэалізуецца пры падтрымцы

▼ Майстар-клас для студэнтаў БДУКіМ праводзіць народны артыст Расіі Юрый Кукчав

Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь нашым універсітэтам сумесна з Інстытутам спадчыны Польшчы. Важным аспектам дзейнасці акадэміі з'яўляецца тое, што тут рыхтуюцца не вузкія спецыялісты, кампетэнты толькі ў справе аховы нацыянальнай культуры, але прафесіяналы, здольныя стварыць гнуткую стратэгію адаптациі культурнай спадчыны ў сучасным сацыякультурным асяроддзі. Набор слухачоў у «Нясвіжскую акадэмію» праводзіцца на конкурснай аснове з ліку спецыялістаў у галіне захавання аб'ектаў матэрыяльна-культурнай спадчыны з Беларусі, Украіны, Літвы. А тэарэтычныя і практычныя заняткі з імі ідуць непасрэдна на гісторыка-культурных аб'ектах нашай краіны і Польшчы. Ад 1995 года, калі адбыўся першы выпуск «Нясвіжской акадэміі», навучанне ў ёй прыйшло больш за 200 слухачоў.

- Беларускі ўніверсітэт культуры і мастацтваў заўсёды быў у авангардзе даследавання вуснай народнай творчасці. Якія напрацоўкі існуюць у справе захавання беларускіх нацыянальных традыций і фальклору?

- Максім Багдановіч калісьці зазначыў: «Як кожны народ мае сваю нацыянальную душу, так ён мае і свой асаблівы склад (стыль) творчасці, найбольш прыдатны да гэтай души». Скажу вам, што на працягу ўсіх 38 гадоў існавання ўніверсітэта нашы студэнты і выкладчыкі сваімі справамі даказваюць праўдзівасць гэтых мудрых слоў класіка.

Ва ўніверсітэце існуе факультэт традыцыйной беларускай культуры, дзе рыхтуюць спецыялістаў па этнаграфіі і фальклору, беларускаму танцу, рэжысуры народных абрадаў і святаў, традыцыйных рамёствах. Песенны фальклор складае аснову рэпертуару студэнцкіх мастацкіх калектываў «Валачобнікі», «Грамніцы», «Беларуская песня», «Талака».

Элементы традыцыйной культуры арганічна ўключаны ў змест лекцыйных і практычных курсаў, праводзіцца інтэнсіўная экспедыцыйная дзейнасць, якая інтэгравана ў адукатыўны працэс: студэнты пад кірауніцтвам выкладчыкаў вывучаюць на месцах традыцыйной беларускія абраады – абраад «Страла» ў Веткаўскім раёне Гомельскай вобласці, абраады «Жаніцьба Цярэшкі» ў Лепельскім і «Купалле» ў Полацкім раёнах Віцебскай вобласці.

▲ Слухачы «Нясвіжской акадэміі»

Асноўныя інавацыйныя дасягненні выкладчыкаў кафедры этнаграфіі і фальклору – распрацоўка і паспяховае ўкараненне мадэлі падрыхтоўкі спецыяліста-практыка па захаванні фальклору, што абумоўлівае атрыманне не толькі шырокай прафесійнай адукатыі, але і глыбокіх практычных навыкаў.

Адукатыўны працэс цесна звязаны з навукова-метадычнай работай выкладчыкаў, з правядзеннем штогадовай Міжнароднай канферэнцыі «Аўтэнтычны фальклор», з абавязковай падрыхтоўкай двух канцэртаў «Фальклор беларускай глыбінкі» і своеасаблівых майстар-класаў – дзвюх рэспубліканскіх сезонных фальклорных школ для дзяцей і Тыдня фальклорна-этнаграфічных фільмаў для моладзі. Дыпломнікі займаюцца рэвіталізацыяй традыцыйных нацыянальных абраадаў паводле матэрыялаў, падрыхтаваных культурна-антрапалагічнай экспедыцыяй.

Дарэчы, намаганні нашага калектыву па ахове этнічнай культуры беларусаў

атрымалі высокую ацэнку. У 2008 годзе спецыялізацыя «Этнафоназнаўства» адзначана дыпломам ЮНЕСКА за захаванне фальклору – як прызнанне паспяховай канцэптуальнай падрыхтоўкі спецыялістаў па ахове нематэрыяльнай культурнай спадчыны.

– У час адной з першых сустрэч з калектывам і студэнтамі ўжо як рэктар Вы выказаўся за актыўнае развіццё спорту ва ўніверсітэце...

– Чаму Вас гэта здзіўляе? Будучы работнік культуры павінен быць здаровым. А рэктар абвязаны праяўляць клопат пра здароўе сваіх студэнтаў. Памятаеце знакамітую фразу Джона Кенэдзі: «У дваццатым стагоддзі прэстыж нацыі вызначаюць два фактары – поспехі ў космасе і колькасць заваяваных залатых алімпійскіх узнагарод». Мы жывём ужо ў стагоддзі дваццаць першым, але развіццё спорту і фізічнай культуры не перастае быць прыярытэтам, асабліва калі гаворыцца пра новае пакаленне. Хоць спорт і не з'яўляецца профілем нашай ВНУ, мы шчыра радуемся добрым спартыўным вынікам, якія паказваюць нашы студэнты на розных, няхай і аматарскіх, спаборніцтвах.

– Аднак універсітэт мае пэўныя праblemsы са спартыўнай базай?

– На жаль, гэта так. Шэсць гадоў таму пачалося ўзвядзенне ўніверсітэцкага спартыўнага комплексу. Але па сённяшні дзень будаўнікі не могуць давесці распачатае да лагічнага завяршэння. Гэты факт удвая нас засмучае, бо спартыўны комплекс задумваўся як шматфункциянальны цэнтр, у якім прадугледжвалася трансфармацыя спартыўных пляцовак у канцэртную залу на 1200 месцаў. Як вядома, мастацкія калектывы ўніверсітэта вядуть вялікую канцэртную дзейнасць, але ўласнай сцэнічнай пляцоўкі не маюць. Адзіная наша канцэртная зала на 115 месцаў – гэта пераробленая аўдыторыя.

– Юрый Паўлавіч, Вы маеце навуковую ступень па спецыяльнасці «Паліталогія», з'яўляецца аўтарам прац па палітычнай проблематыцы, у Вас – базавая юрыдычная адукацыя. Наколькі гэта дапамагае прафесіянальна выконваць ускладзенныя на рэктара культуралагічнай ВНУ абвязкі?

– Так, вядома дапамагае. Я перакананы, што палітычная адукаванасць і прававая кампетэнтнасць сучаснага спецыяліста, не-

залежна ад яго службовага статусу, – абвязковая ўмова паспяховай прафесіянальнай дзейнасці.

Наш выбар – дэмакратычная, прававая сацыяльная дзяржава. Гэты выбар складае ядро стратэгіі развіцця Беларусі ў XXI стагоддзі. Адсюль вынікае галоўная задача ВНУ сферы культуры – фарміраванне асобасна-прафесійных кампетэнцый спецыяліста, здольнага абараняць і творча ажыццяўляць палітыку і ідэалогію дзяржавы.

Як я разумею, ключавая задача кіраунікоў, прафесараў і выкладчыкаў універсітэта – паслядоўная і якасная рэалізацыя дзяржаўнай палітыкі ў сферы культуры, науки і адукацыі. Мая паліталагічная і юрыдычная спецыялізацыя не замінае, а наадварот, спрыяе дасягненню мэт, карысных нашаму грамадству і дзяржаве.

– З Беларускім дзяржаўным універсітэтам культуры і мастацтваў звязана ўся Ваша працоўная біяграфія – Вы прайшлі шлях ад звычайнага выкладчыка да рэктара. І гэта акалічнасць гаворыць сама за сябе. І ўсё ж, што для Вас значыць БДУКіМ?

– Працоўная біяграфія амаль усіх нашых супрацоўнікаў непарыўна звязана з універсітэтам. І мой прыклад тут хутчэй не выключэнне, а правіла. Быць студэнтам, аспірантам, выкладчыкам, кірауніком ва ўніверсітэце культуры – гэта асаблівы стыль жыцця, асаблівы светапогляд, абсолютна непаўторны стан душы. Таму БДУКіМ – вельмі шматгранны феномен, які ўпłyвае на ўсе аспекты майго жыцця, фактычна фарміруе яго. Але самае галоўнае – гэта магчымасць працаваць і аддаваць усе свае сілы на карысць Радзімы, на развіццё і ўзбагачэнне нацыянальнай культуры, на падрыхтоўку і выхаванне культурнай эліты нацыі, якая ў вялікай ступені будзе вызначаць ідэнтычнасць і адметнасць беларусаў і нашай краіны ў цэлым у бліжэйшыя дзесяцігоддзі. Гэта – найвялікшая адказнасць і адначасова вялікі гонар, а таксама – разуменне сваёй ролі ў развіцці сучаснай беларускай дзяржавы. Менавіта яны фарміруюць тое адметнае і непараўнальнае значэнне, якое мае ўніверсітэт для мяне як для яго рэктара, як для чалавека, які праз служэнне ўніверсітэту служыць беларускай культуры.

Гутарыў Сяргей ГАЛОЎКА